

V. 924. Cod. Rob. ἐκ σοῦ τέκνω νῦν ἔχει. Turn. ἤνεγκ'. ἀνεχη conj. V. 926. τ' pro γ' Rob. vulg. ἢ εχ. ἢ τ' εχ. Rob. Schuetz. Both. quale vocula an occurrat, nescio; de εἶτε vide Herm. ad Vig. 834. V. 927. θίγουσαν Ald. Both. εἴποι θίγουσ' ἄν Schuetz. Nominativ. c. Inf. recte stat. V. 928. κένδίκου Ald. Rob. V. 929. καὶ Glasg. Sed ἄν hic minime otiosum est, δροίτης pro δρύτης Glasg. Schuetz. Both. cf. var. lect. Eum. 623.

V. 932. ἄρην Rob. 933. τοιοῦτο μ' ἄν Ald. μάν Rob. γ' ἄν Schuetz. 936. θερμαίνει Ald. Riemer in Lex. explicar. πολλὰ πράττει θερμῶ φρενί. Lob. ad Aj. p. 302. conj. φρενὰ πρόσθ' Ald. V. 939. Forsan αἶ αἶ αἶ αἶ. et sic Both. idem vellem 941 pro ε, ε, — χεπράχθης Ald. δράσαντι pro μίμνοντι Schuetz. speciose. Vulg. explicanda μίμνει παθεῖν τὸν ἔρξαντα Agam. 1572. V. 942. sqq. Oresti tribuenda esse vidit Stanl. V. 946. αὐτὸν Schuetz. Both. ex Herm. sent. quod an recipiendum sit nescio. παρὸν Rob. 951. διὰ πάντος laeunam expleret, et ita nisi fallor Blomfield. ex eodem notavi ἀμειψεῖ. Rari sunt apud Aeschyl. et Sophocl. anapaesti qui in vocem monosyllab. desinentes, incipiant a syllaba finali vocis praecedentis. Humb. vers. Agam. p. XXIX. — ὄδ' εἶξαι Ald. ὄδ' ἤξει Turn. ὕστερον ante ἤξει infer. Schuetz. sed e verbo sequenti, futurum ad αὐτίκα quod cum futuro construitur, supplendum. Hunc perniciēs statim corripit, illum jam corripuit; V. 953. ἄλλος ἄν Ald. ἄλ. τότε vulg. ἄλ. τότε Schuetz. γ' ἄν Turn. Glasg. V. 954. ἠνιοστροφῶ Schuetz. e Stanl. conj. pro ἠνιοσρόφου, Both. ἠνιοστρόφου, interpunctione post ἐξωτ. sublata. Non male Pauw. vulg. interp. post ἐξ. sublata recte habere putat. V. 956. φόβος personam induit ut supra 30. κότος — ἦδ (ἢ δ' Both. ex Abresch sent.) φόβος